

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. M. i pokrzywdzona W. M. od 10 października 1992 r. do 13 czerwca 2018 r. byli małżeństwem. W okresie objętym aktem oskarżenia to jest w okresie od dnia 24 lutego 2018 r. do dnia 29 czerwca 2018 roku w L. woj. (...) oskarżony M. M. i pokrzywdzona W. M. mieszkali w L., woj. (...) przy ul. (...) i pokrzywdzona W. M. pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego. W okresie 24 lutego 2018 r. do 29 czerwca 2018 r. w dalszym ciągu trwał konflikt pomiędzy oskarżonym M. M. a pokrzywdzoną W. M. związany z tym iż oskarżony nadal nadużywał alkoholu i stosował przemoc fizyczną wobec swojej żony W. M. Na tym tle w dalszym ciągu dochodziło pomiędzy oskarżonym M. M. a pokrzywdzoną W. M. do awantur domowych wywoływanych przeważnie przez oskarżonego M. M. znajdującego się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony M. M. podczas tych awantur domowych wyzywał pokrzywdzoną W. M. słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził jej pozbawieniem zdrowia i życia oraz zniszczeniem mienia przy użyciu siekiery oraz niszczył rzeczy należące do pokrzywdzonej W. M. Ponadto oskarżony M. M. używał w stosunku do pokrzywdzonej W. M. podczas tych awantur przemocy fizycznej w ten sposób że popychał ją, szarpał, bił rękoma po twarzy i w klatkę piersiową, kopał po ciele pokrzywdzonej oraz deptał po jej dłoniach.

W dniu 10 marca 2018 r. w domu przy ul. (...) w L. woj. (...) oskarżony M. M. będąc pod wpływem alkoholu wywołała awanturę z W. M.. Podczas tej awantury oskarżony M. M. poprzez szarpanie i popychanie W. M. spowodował u W. M. obrażenia ciała w postaci stłuczenia ramienia prawego i okolicy guzowatości piszczelowej prawej które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k..

W dniu 25 kwietnia 2018 r. w domu przy ul. (...) w L. woj. (...) oskarżony M. M. będąc pod wpływem alkoholu wywołała kolejną awanturę z W. M.. Podczas tej awantury oskarżony M. M. poprzez szarpanie, popychanie i bicie pięściami i kopanie po całym ciele W. M. spowodował u W. M. obrażenia ciała w postaci wchłaniającego się zasinienia na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie prawej, powyżej gruczołu piersiowego o wymiarach ok. 7 cm x 5 cm oraz przedniej powierzchni barku lewego o wymiarach ok. 3 cm na 3 cm, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k..

W dniu 13 czerwca 2018 r. uprawomocnił się wyrok Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1384/17 z dnia 24 kwietnia 2018 r. orzekający rozwód małżeństwa oskarżonego M. M. i pokrzywdzonej W. M. z winy obojga małżonków (k. 110), jednak oskarżony M. M. i pokrzywdzona W. M. w dalszym ciągu mieszkali razem w domu w L. przy ul. (...), a W. M. pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego.

W dniu 22 czerwca 2018 r. w W. na stacji PKP W. Ż. doszło do przypadkowego spotkania pomiędzy oskarżonym M. M. a pokrzywdzoną W. M.. Podczas tego spotkania oskarżony M. M. chcąc wyrwać pokrzywdzonej W. M. jej telefon komórkowy zaczął ją szarpać i popychać, a gdy ta upadła na ziemię deptał ją po dłoniach. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzona W. M. doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia wchłaniającego się w okolicy łuku jarzmowego lewego, otarcia naskórka na plechach, obrzęku tkanek palca IV ręki prawej, zasinienia wchłaniającego się na powierzchni pośladka prawo o wymiarach ok. 10 cm x 15 cm oraz powierzchni przyśrodkowej uda prawego o wymiarach ok. 5 cm x 8 cm, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k..

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 416/18 z dnia 28 maja 2019 r. M. M. został skazany za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (k. 112).

M. M. ma ukończone 49 lat, jest po rozwodzie, jest osoba bezrobotną i nie uzyskuje żadnych dochodów, nie ma nikogo na utrzymaniu, był karany (k. 112), nie był leczony psychiatrycznie, ani leczony odwykowo.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego: M. M. (k. 85 i k. 115-16) , zeznań świadków: W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118) , W. S. (k. 27 i k. 150) oraz dokumentów w postaci : dokumentacji medycznej (k. 6-9 , k. 23 i k. 46-47) , kopii niebieskiej karty (k. 10-16) , kserokopii aktu oskarżenia z dnia 26 kwietnia 2018 r w sprawie PR 1 Ds. 299.2018 (k. 18-19) , zdjęć obrażeń ciała pokrzywdzonej (k. 24) , materiałów związanych z prowadzeniem procedury niebieskiej karty (k. 30-45) , protokołu oględzin (k. 50) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 51 i k. 59) , danych osobo-poznawczych (k. 70) , notatki urzędowej dotyczącej zatrzymania oskarżonego M. M. (k. 78) , protokołu zatrzymania osoby (k. 80) , protokołu badania trzeźwości (k. 82) , poświadczenia tożsamości (k. 86) , wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1384/17 z dnia 24 kwietnia 2018 r. (k. 110) , karty karnej (k. 112) , krótkiego raportu działań (k. 123-124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148) .

M. M. stanął pod zarzutem iż , w okresie od dnia 24 lutego 2018 r. do dnia 29 czerwca 2018 r. w L. i W. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją była żoną W. M. w ten sposób , że wszczynał awantury domowe będąc pod wpływem alkoholu , podczas których wyzywa pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi groził pozbawieniem zdrowia , życia , zniszczeniem mienia przy użyciu siekiery , niszczył przedmioty które użytkowała W. M. , a także popychał w/w , szarpał ,bił rękoma po twarzy i w klatkę piersiową kopał po ciele pokrzywdzoną , deptał po jej dłoniach w wyniku czego w dniu 10 marca 2018 r. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia ramienia prawego i okolicy guzowatości piszczelowej prawej , w dniu 25 kwietnia 2018 r. w postaci wchłaniającego się zasinienia na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie prawej ,powyżej gruczołu piersiowego o wymiarach ok. 7 cm x 5 cm oraz przedniej powierzchni barku lewego o wymiarach ok. 3 cm na 3 cm , w dniu 22 czerwca 2018 r. w postaci zasinienia wchłaniającego się w okolicy łuku jarzmowego lewego , otarcia naskórka na plechach , obrzęku tkanek palca IV ręki prawej , zasinienia wchłaniającego się na powierzchni pośladka prawo o wymiarach ok. 10 cm x 15 cm oraz powierzchni przyśrodkowej uda prawego o wymiarach ok. 5 cm x 8 cm , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Oskarżony M. M. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu i odmówił składnia wyjaśnień (k. 85) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony M. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w okresie objętym aktem oskarżenia przebywał w domu na ul. (...) w L.. W tym okresie dochodziło do awantur między nim a jego żoną W. M. , jednak nie wie czy podczas tych awantur on wyzywał żonę słowami wulgarnymi oraz czy żona go wyzywała takimi słowami. Oskarżony M. M. zaprzeczył by podczas tych awantur groził żonie pozbawieniem życia i zniszczeniem mienia , to żona w ocenie oskarżonego mu groziła . W tym okresie nigdy nie uderzył żony ani jej nie szarpał i nie wie skąd żona miała obrażenia , gdyż jej nie bił . Oskarżony M. M. stwierdził ponadto iż okresie objętym aktem oskarżenia była wzywana policja na interwencji oraz że zdążało mu się spożywać alkohol (k. 115-116) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. M. w zakresie którym stwierdził iż w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia mieszkał w domu na ul. (...) i dochodziło do awantur między nim a jego żona W. M.. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego M. M. z których wynika iż w tym okresie była wzywana policja na interwencji oraz że zdążało mu się spożywać alkohol . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka : W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118) i W. S. (k. 27 i k. 150) w zakresie jakim Sąd dał wiarę w zeznaniom tego świadków oraz dokumentom w postaci : materiałów związanych z prowadzeniem procedury niebieskiej karty (k. 30-45) , notatki urzędowej dotyczącej zatrzymania oskarżonego M. M. (k. 78) , protokołu zatrzymania osoby (k. 80) , protokołu badania trzeźwości (k. 82) , wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1384/17 z dnia 24 kwietnia 2018 r. (k. 110) , karty karnej (k. 112) , krótkiego raportu działań (k. 123-124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148) .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego M. M. zwłaszcza odnośnie faktu iż podczas tych awantur domowych nie stosował przemocy fizycznej wobec pokrzywdzonej W. M. , nie wyzywał ją słowami wulgarnymi oraz jej nie groził . Na wiarę nie zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego M. M. w której stwierdził iż nie wie skąd żona miała obrażenia ciała . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego M. M. są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzecznym i nakierowanym na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego M. M. wersja wydarzeń stanowi przyjęta przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków : W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118) i W. S. (k. 27 i k. 150) wynika iż dochodziło do awantur pomiędzy oskarżonym M. M. a pokrzywdzoną W. M. powodem których był fakt nadużywania alkoholu przez oskarżonego . Fakt ten potwierdził również oskarżony M. M. w swoich wyjaśnieniach (k. 115-116). Ponadto z zeznań świadka W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118) wynika wprost jak zachowywał się wobec niej w okresie objętym aktem oskarżenia jej mąż oskarżony M. M. oraz kiedy , w jakich sytuacjach i w jaki sposób w spowodował u niej obrażenia ciała . W tym zakresie zeznania świadka W. M. potwierdzają opinie pisemne sporządzone przez biegłego M. R. w dniu 08 czerwca 2018 r. i w dniu 14 lipca 2018 r.. Z opinii tych wynika iż obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. opisane w tych opiniach stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.. obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. w opinii biegłego mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną w protokole przesłuchania w charakterze świadka (k. 51 i k. 59). Zeznania świadka W. M. potwierdzają również dowody w postaci : dokumentacji medycznej (k. 6-9 , k. 23 i k. 46-47) , kopii niebieskiej karty (k. 10-16) , kserokopii aktu oskarżenia z dnia 26 kwietnia 2018 r w sprawie PR 1 Ds. 299.2018 (k. 18- 19) , zdjęć obrażeń ciała pokrzywdzonej (k. 24) , materiałów związanych z prowadzeniem procedury niebieskiej karty (k. 30-45) , protokołu oględzin (k. 50) , notatki urzędowej dotyczącej zatrzymania oskarżonego M. M. (k. 78) , protokołu zatrzymania osoby (k. 80) , protokołu badania trzeźwości (k. 82) , wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1384/17 z dnia 24 kwietnia 2018 r. (k. 110) , krótkiego raportu działań (k. 123- 124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. M. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : W. M. i W. S., jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka W. M. byłej żony oskarżonego wynika jakie był powody awantur wywoływanych przez oskarżonego M. M. po tym jak został skierowany do Sądu akt oskarżenia w sprawie o czyn z art. 207 § 1 k.k. oraz jakie było jego zachowanie podczas tych awantur wobec niej. Świadek W. M. opisał iż zachowanie oskarżonego M. M. nie uległo zmianie i w dalszym ciągu będąc pod wpływem alkoholu wywołuje awantury domowe podczas których stosował wobec niej przemoc fizyczną . Z zeznań tego świadka wynika iż podczas tych awantur oskarżony M. M. będąc pod wpływem alkoholu wyzywał ją słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził pozbawieniem zdrowia i życia i zniszczeniem mienia , a w dniu 12 kwietnia 2018 r. zniszczył siekierą szybę w ich wspólnym samochodzie . Ponadto oskarżony M. M. stosował wobec niej przemoc fizyczną w ten sposób że popychał ją , szarpał , bił ją po całym ciele , kopał , deptał po dłoniach . Świadek W. M. opisała też jaki przebieg miały awantury w dniach 10 marca 2018 r. , 25 kwietnia 2018 r. i 22 czerwca 2018 r. podczas których oskarżony M. M. spowodował u niej obrażenia ciała W. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118).

Należy wskazać iż zeznania świadka W. M. ściśle koresponduje z dowodami w postaci zeznaniami świadka W. S. (k. 27 i k. 150) i dokumentami w postaci dokumentacji medycznej (k. 6-9 , k. 23 i k. 46-47) , kopii niebieskiej karty (k. 10-16) , kserokopii aktu oskarżenia z dnia 26 kwietnia 2018 r w sprawie PR 1 Ds. 299.2018 (k. 18-19) , zdjęć obrażeń ciała pokrzywdzonej (k. 24) , materiałów związanych z prowadzeniem procedury niebieskiej karty (k. 30-45) , protokołu oględzin (k. 50) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 51 i k. 59) , protokołu badania trzeźwości (k. 82) , krótkiego raportu działań (k. 123-124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148).

Z zeznań świadka W. S. – funkcjonariusza Policji z KPP w L. pełniącego funkcje dzielnicowego wynika jak pokrzywdzona W. M. w okresie objętym zarzutami w niniejszej sprawie opisywała zachowania oskarżonego M. M.

wobec jej osoby . Ponadto z zeznań świadka W. S. wnika jak podczas trwania procedury Niebieskiej Karty wyglądały jego kontakty z pokrzywdzoną W. M. i z oskarżonym M. M. (k. 27 i k. 150).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinią pisemnym z dnia 08 czerwca 2018 r. (k. 51) i z dnia 14 lipca 2018 r. (k. 59) sporządzonym przez biegłego lekarza M. R.. Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opiniach pisemnych . Z opinii pisemnej sporządzonej przez biegłego M. R. w dniu 08 czerwca 2018 r. wynika iż pokrzywdzona W. M. doznała następujących obrażeń ciała : w dniu 10 marca 2018 r. w postaci stłuczenia ramienia prawego i okolicy guzowatości pierszelowej prawej , w dniu 25 kwietnia 2018 r. w postaci wchłaniającego się zasinienia na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie prawej ,powyżej gruczołu piersiowego o wymiarach ok. 7 cm x 5 cm oraz przedniej powierzchni barku lewego o wymiarach ok. 3 cm na 3 cm. Obrażenia te stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.. Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. w opinii biegłego mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia a przestępstwie (k. 51) . Z opinii pisemnej sporządzonej przez biegłego M. R. w dniu 14 lipca 2018 r. wynika iż pokrzywdzona W. M. w dniu 22 czerwca 2018 r. doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia wchłaniającego się w okolicy łuku jarzmowego lewego , otarcia naskórka na plechach , obrzęku tkanek palca IV ręki prawej , zasinienia wchłaniającego się na powierzchni pośladka prawo o wymiarach ok. 10 cm x 15 cm oraz powierzchni przyśrodkowej uda prawego o wymiarach ok. 5 cm x 8 cm . Obrażenia te stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.. Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. w opinii biegłego mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną w protokole przesłuchania świadka (k. 59).

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakiegokolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. M. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 24 lutego 2018 r. do dnia 13 czerwca 2018 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną W. M. zaś w okresie od 14 czerwca 2018 r. od 29 czerwca 2018 r. w L. i W. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną W. M. która pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego w ten sposób , że w wyżej wskazanych okresach wszczynał awantury domowe będąc pod wpływem alkoholu , podczas których wyzywa pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi groził pozbawieniem zdrowia , życia , zniszczeniem mienia przy użyciu siekiery , niszczył przedmioty które użytkowała W. M. , a także popychał ją , szarpał , bił rękoma po twarzy i w klatkę piersiową kopał po ciele pokrzywdzoną , deptał po jej dłoniach w wyniku czego w dniu 10 marca 2018 r. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia ramienia prawego i okolicy guzowatości pierszelowej prawej , w dniu 25 kwietnia 2018 r. w postaci wchłaniającego się zasinienia na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie prawej ,powyżej gruczołu piersiowego o wymiarach ok. 7 cm x 5 cm oraz przedniej powierzchni barku lewego o wymiarach ok. 3 cm na 3 cm , w dniu 22 czerwca 2018 r. w postaci zasinienia wchłaniającego się w okolicy łuku jarzmowego lewego , otarcia naskórka na plechach , obrzęku tkanek palca IV ręki prawej , zasinienia wchłaniającego się na powierzchni pośladka prawo o wymiarach ok. 10 cm x 15 cm oraz powierzchni przyśrodkowej uda prawego o wymiarach ok. 5 cm x 8 cm ,

które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przepisem określone w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłoby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156 k.k. i 157 k.k.). Przepisem określone w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem indywidualnym w tej części, w której ofiarą jest osoba najbliższa lub osoba pozostająca ze sprawcą w stosunku zależności. Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa.

Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiającego ból fizyczny lub cierpienia psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za „znęcanie” się nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”.

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi, iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k., średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie. W przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku na zdrowiu sprawca realizuje znamiona typu z art. 157 § 3 k.k. bez względu na to, czy uszczerbek ten miał charakter średni lub lekki. Podział ten odgrywać będzie rolę także w przypadku nieumyślnego spowodowania uszczerbku, przy określeniu trybu ścigania. Przedmiot ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1-3 k.k. jest zdrowie. Przepisem określone w art. 157 § 1-3 k.k., popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny - mogą być popełnione tylko przez osobę, na której ciążył prawny, szczególny obowiązek zapobiegnięcia nastąpienia uszczerbku na zdrowiu. Skutek określony w art. 157 § 2 k.k. oddziela od skutku charakteryzującego typ czynu zabronionego opisanego w art. 157 § 1 k.k. okres trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie dłużej niż 7 dni. Dla określenia tego skutku istotna jest też granica „minimalna”, odróżniająca to przestępstwo od naruszenia nietykalności cielesnej określonego w art. 217 § 1 k.k. Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznacznych śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przepisem określone w art. 157 § 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji, gdy ten sam czyn wyczerpuje

znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie oskarżony M. M. wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt 1 wyroku . Oskarżony M. M. w okresie od dnia 24 lutego 2018 r. do dnia 13 czerwca 2018 r. w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną W. M. , zaś w okresie od 14 czerwca 2018 r. od 29 czerwca 2018 r. w L. i W. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad byłą żoną W. M. , która pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego z powodu faktu iż mieszkali wspólnie w domu przy ul. (...) w L. . Działanie oskarżonego M. M. polegało na tym iż w wyżej wskazanych okresach wszczywał awantury domowe będąc pod wpływem alkoholu , podczas których wyzywa pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i obelżywymi , groził pozbawieniem zdrowia , życia , zniszczeniem mienia przy użyciu siekiery , niszczył przedmioty które użytkowała W. M. , a także popychał ją , szarpał , bił rękoma po twarzy i w klatkę piersiową, kopał po ciele pokrzywdzoną , deptał po jej dłoniach.

Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 115 § 11 k.k. za osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Pokrzywdzona W. M. , żona oskarżonego (w okresie od 10 października 1992 r. do 13 czerwca 2018 r. – k. 110) była osobą najbliższymi dla oskarżonego M. M. w rozumieniu tego przepisu. Ponadto po w okresie od 14 czerwca 2018 r. do 29 czerwca 2018 r. pokrzywdzona W. M. pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego z powodu faktu iż mieszkali wspólnie w domu przy ul. (...) w L.. Zachowanie oskarżonego M. M. miało charakter systematycznie powtarzających się zachowań trwających od 24 lutego 2018 r. do 29 czerwca 2018 r. . Należy zauważyć , iż w wyniku znęcania się fizycznego i psychicznego nad pokrzywdzoną W. M. odniosła ona obrażenia ciała spełniające kryteria wskazane w art. 157 § 2 k.k. . Należy jednak zauważyć iż bytu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1990 r. , V KRN 96/90, WPP 1993, nr 1-2, s. 56). W powyższej sprawie oskarżony M. M. niewątpliwie dysponował przewagą fizyczną nad pokrzywdzonymi , której ta tylko w niewielkim stopniu mogła się przeciwstawić . Przesłankę znęcania się została w kodeksie skonstruowane jako zachowanie z reguły wielodziałaniowe. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem, poza szczególnymi przypadkami, dopiero pewna suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2003 r. , IV KK 49/03 LEX nr 108048) . Niewątpliwie więc zachowanie oskarżonego M. M. spełnia opisane wyżej przesłanki. Znęcanie się jest zachowaniem intencjonalnym, co wymaga umyślności w formie zamiaru bezpośredniego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999 r., V KKN 580/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2). Działanie oskarżonego M. M. było niewątpliwie działaniem umyślnym skierowanym na wywołanie u pokrzywdzonej W. M. cierpienie fizycznych jak i psychicznych , a działanie oskarżonego miało charakter powtarzających się w pewnych przedziałach czasu zachowań skierowanych wobec jego żony W. M. , a w okresie od 14 czerwca 2018 r. do 29 czerwca 2018 r. byłej żony W. M. , która pozostawała w stosunku zależności od oskarżonego z powodu faktu iż mieszkali wspólnie w domu przy ul. (...) w L. . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117-118) i W. S. (k. 27 i k. 150) oraz dokumentów w postaci : dokumentacji medycznej (k. 6-9 , k. 23 i k. 46-47) , kopii niebieskiej karty (k. 10-16) , kserokopii aktu oskarżenia z dnia 26 kwietnia 2018 r w sprawie PR 1 Ds. 299.2018 (k. 18-19) , zdjęć obrażeń ciała pokrzywdzonej (k. 24) , materiałów związanych z prowadzeniem procedury niebieskiej karty (k. 30-45) , protokołu oględzin (k. 50) , opinii biegłego z zakresu medycyny (k. 51 i k. 59) , wyroku Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1384/17 z dnia 24 kwietnia 2018 r. (k. 110) , karty karnej (k. 112) , krótkiego raportu działań (k. 123-124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148) . Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony M. M. przyznał iż w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia dochodziło do awantur między nim a W. M. , miały miejsce interwencje policji oraz w tym okresie nadużywał alkoholu (k. 115-116) .

Ponadto w dniu 10 marca 2018 r. w domu przy ul. (...) w L. woj. (...) oskarżony M. M. będąc pod wpływem alkoholu wywołała awanturę z W. M. na podczas której oskarżony M. M. poprzez szarpanie i popychanie W. M. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia ramienia prawego i okolicy guzowatości piszczelowej prawej które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. (k. 51) .

W dniu 25 kwietnia 2018 r. w domu przy ul. (...) w L. woj. (...) oskarżony M. M. będąc pod wpływem alkoholu wywołała awanturę z W. M. na podczas której oskarżony M. M. poprzez szarpanie , popychanie i bicie pięściami i kopanie po całym ciele W. M. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci spowodował u niej obrażenia ciała w postaci wchłaniającego się zasinienia na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie prawej , powyżej gruczołu piersiowego o wymiarach ok. 7 cm x 5 cm oraz przedniej powierzchni barku lewego o wymiarach ok. 3 cm na 3 cm , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. (k. 51) .

Natomiast w dniu 22 czerwca 2018 r. w W. na stacji PKP W. Ż. oskarżony M. M. chcąc wyrwać pokrzywdzonej W. M. jej telefon komórkowy zaczął ją szarpać i popychać a gdy ta upadła na ziemię deptać ją po dłoniach w czego pokrzywdzona W. M. doznała obrażeń ciała w postaci zasinienia wchłaniającego się w okolicy łuku jarzmowego lewego , otarcia naskórka na plechach , obrzęku tkanek palca IV ręki prawej , zasinienia wchłaniającego się na powierzchni pośladka prawo o wymiarach ok. 10 cm x 15 cm oraz powierzchni przyśrodkowej uda prawego o wymiarach ok. 5 cm x 8 cm , które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k. (k. 59) .

Należy wskazać iż fakt powstania w/w obrażeń ciała u pokrzywdzonej W. M. potwierdzają zeznania świadków : W. M. (k. 1-2 , k. 22 , k. 46-47 i k. 117- 118) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i opinie biegłego M. R. z dnia 08 czerwca 2018 r. i z dnia 14 lipca 2018 r. (k. 51 i k. 59) oraz dowody w postaci : dokumentacji medycznej (k. 6-9 , k. 23 i k. 46-47) , zdjęć obrażeń pokrzywdzonej (k. 24) , krótkiego raportu działań (k. 123-124) i kserokopii notatników służbowych (k. 125-148) . Z opinii tych wynika iż obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. opisane w tych opiniach stanowią naruszenie czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni w myśl art. 157 § 2 k.k.. Obrażenia jakich doznała pokrzywdzona W. M. w opinii biegłego mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną w protokole przesłuchania w charakterze świadka (k. 51 i k. 59) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. M. co do popełnienia przez niego czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. wyroku nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonemu M. M. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego M. M. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i opieka nad nią oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony M. M. stosował wobec pokrzywdzonej W. M. przemoc fizyczną i spowodował u niej obrażenia ciała . Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył też fakt iż oskarżony M. M. był już karany za czyn z art. 207 § 1 k.k. (k. 112)

W niniejszej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okolicznością łagodzących wobec oskarżonego M. M. .

Orzekając o karze za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku Sąd wymierzył oskarżonemu M. M. na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 1 (roku) i 6 (sześciu) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

Orzeczona wobec oskarżonego M. M. kara ograniczenia wolności w wymiarze 1 (roku) i 6 (sześciu) miesięcy , polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także

odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów . Winna spełnić wobec oskarżonego M. M. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego M. M. do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności. Orzeczenie tego obowiązku spełnia więc wobec oskarżonego M. M. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego M. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.